

Det andra hålet på Kalmars gamla bana. Hålet är gammalt men greenen ny. Premiär den 4 juli.

EN GRÖNARE SOMMAR

JAG HAR TÄNKT PÅ EN SAK som Karl Axel Hernström, banchef på Jönköpings GK, sa när vi träffades på klubben över en kopp kaffe en vacker sommarmorgon.

Vi satt och pratade om ditt och datt, om stort och smått, men ibland är det de små till synes obetydliga detaljerna som fastnar i minnet.

Karl Axel var trädgårdsmästare innan han började jobba med golfbanor 1968 och man kunde kanske tro att det finns fler likheter än skillnader mellan de båda jobben men i själva verket är målet det motsatta.

”Vi jobbar ju inte med produktion”, sa Karl Axel.

Jag förstod först inte vad han menade men han förklarade att en trädgårdsmästare ju gärna vill se att det växer mycket av det som odlas men som greenkeeper är inte målet att åstadkomma en så kraftig gräsväxt som möjligt

Man vill förstås att det ska växa – men bara nått och jämt.

Jag har aldrig sett det på det sättet.

Karl Axel berättade att han en gång på 1970-talet hade testat ett nytt sätt att tillföra kväve, långtidsverkande. Först en giva tidigt på våren, sedan en giva till strax före sommaren och sedan en tredje i juli. Men värmen dröjde det året. När den väl kom

exploderade det. Tyvärr råkade värmebøljan infinna sig bara någon vecka innan det var dags för Mölle Open. Karl Axel fick klippa greenerna tre gånger om dagen. Däremellan dressade han, för Mölle hade ju ett rykte att leva upp till. Det var knappt greenklipparen orkade tugga sig igenom gräset. Greenerna blev bra till tävlingen – men en spelare klagade över att de var väl hårda. Det var han som råkade bryta av greenlagaren när han skulle laga ett sällsynt nedslagsmärke.

I DET HÄR NUMRET SKRIVER Martin Genberg om sin tid som greenkeeper på Turnberry, spelplatsen för årets öppna brittiska mästerskap. Banchefen på denna mycket märkvardiga bana heter George Brown och han lever efter en liknande filosofi: Att sköta en golfbana handlar inte om att få gräs att växa mycket och fort. Det handlar om det som kan uppfattas som det motsatta – att få det att växa nedåt. George Brown har varit sträng mot Turnberry på så sätt att han varit sparsam med att tillföra näring. Då växer gräset nedåt, rötterna kan bli halvmeterdjupa i sin desperata jakt på överlevnad. Men greenerna behöver bara klippas varannan dag. Läs mer om Turnberry på sidan 44.

IFÖRRA NUMRET skrev jag om att golf-Sverige befinner sig mitt i en stor förändring. Kalmar GK var kanske först i Sverige att förstå vartåt det barkade. Resultatet av den insikten ser vi i år då vi för första gången sedan 1992 kan spela den gamla banan i Kalmar. Det är en av Sveriges klassiker, som nu fått en delvis ny skepnad i regi av Pierre Fulke. Men sommarens invigning av den nygamla banan är bara en del av klubbens strategi för framtiden. Klubbchefen Jimmy Grön berättar om klubbens framtidsdrömmar på sidan 60.

HENRIK STENSON VANN The Players och det är kanske det största som hänt svensk golf. Han tog ett stort steg mot det vi väntat på i många år: Att en svensk herre ska vinna en major. Players kallas i USA för den femte majorn, och det är förstås en lek med ord. Antingen är det en major eller inte. Men tävlingen har hög status och segraren fick 12 miljoner kronor. Henrik gick söndagens runda på 66 slag. Det kan vara den bästa runda en svensk gjort någonsin. Tror du oss inte så bläddra fram till sidan 32. ■

TOMMY JEPSSON
 Chefredaktör Golf Digest